

hakkasime neid söma, agga need ei ainnud toidust egga rammo, sure nälgaga meie söime ommad kingad jallast. Teised hakkasid mind haukutama ja minnoga waitlema, et ma neid olin eksitanud ja seluggese hirausa hädda sisse saatnud, ähwardasid jo mind ärratappa ja piddid siis mind söma, et nälg olli! Ma pallusin wägga, ja ütlesin: weinad, ärge tehhem ennam patto, waid kahhetsegem ühtlasse ja palluagem Jummalat, ehk ta weel hallastab, ja päästab meid. Agga päästmist ei olnud, meie nõrkusime teik, ja wendamal päwal pärrast kui meie Saarese olime sanud surri Kolkapois Mihkel, teisel hommikul jälle Tali pois Jaan. Minna püüdsin hauko tehha ma sisse ja neid mahha panna, agga ei jaksand ennam. Müüd mul olli abhastust kül. Teisel hommikul näggin, et tuul Saare peält otse lohhe Ma pole olli. Ma arwasin: parrem on ommeti merresse uppuda, kui siin nälgaga surra. Ma

wõts

wõtsin kahhest Saunast need ukсед ärra, pannin teise teise peäle poikiti, ja kinnitasin neid ni palju kui sündis, lõksin siis isse peäle ja lõkkasin Saarest merresse ja andsin ennast nenda Jummalale hõleks. Tükk maad olli tuul mind jo Saarest ärra ajand Ma pole siis ma ei tea, kas minnestus mopeäle tuli, woi mis minnoga sündis. Kui ma jälle hakkasin moistma, leidsin ma ennast selle ausa Mehhe toas.

Raäna rahwas räkis siis mulle, et wemmad ollid lainud homniko ommad wõrkud merrest üllestwõtma, siis olli kaugele middagi nende wasto paistnud, nemmad ollid siina soudnud ja tedda meest nenda laua peäl leidnud, omma wennesse aitnud ja male tonud.

Rummala melega ollid nemmad temmale übbe korraga wägga palju süa ainnud

tem-